

Ferran Adrià

Els principals diaris del món, que aviat és dit, s'han fet ressò de la clausura d'El Bulli. Fins i tot aquells rotatius hispànics que havien acollit articles difamatoris contra Ferran Adrià, han tractat el tema amb respecte i profusió de detalls, escrits i gràfics. El senyor Adrià, a qui, i ho sento molt, no tinc el gust de conèixer, sempre m'ha semblat una persona optimista, simpàtica, comunicativa i extraordinàriament feliç en la seva feina, que és proporcionar felicitat als comensals. I res no em fa pensar que mai hagi malparlat d'algú, d'algun lloc o d'un determinat territori. És per això que avui, dilluns, em referiré a aquells que l'han menyspreat, ofès i difamat amb les seves verinoses gasetilles, sempre aparegudes en mitjans de gran tirada i circulació, i sempre redactades amb el detestable propòsit de mostrar-lo com un farsant, com un entabanador de paladars ingenus, és a dir, amb el propòsit de fer-li mal. Un dels articulistes que més vegades s'ha ficat amb Ferran Adrià és Antonio Burgos, aquell que va escriure una infecta columna contra la meteoròloga Mònica López quan va entrar a TVE en substitució de l'home del temps, que es jubilava. Això que fos dona i, sobretot, catalana, es veu que el va treure de polleguera, perquè fins i tot va arribar a dir que, en qüestió de meteors, no hi entenia res. Tornant al personatge inicial, recordo que el dilecte amic Burgos va publicar una vegada un escrit ple de ràbia i d'enveja perquè acabaven de concedir una altra estrella Michelin a un restaurant català, que ara mateix no sabia dir quin era, però que no és rellevant quin fos perquè l'home anava molt més enllà amb el seu maldestre dicteri. Burgos estava empenyat com una mona a causa de l'estrella en qüestió, i, després de dir pestes dels xefs bascos (del bonhomí Arzak va dir que compartia taula amb etarres) i catalans, va donar a entendre que Jordi Pujol, aleshores president de la Generalitat, pagava als de la Guia Michelin perquè atorguessin estrelles als restaurants del Principat. Per acabar, farà constar que Fernando Sánchez-Dragó, a El Mundo, cobria d'elogis una casa de menjars càntabra de la qual, per palesar com n'era de bona, deia que era el contrari d'El Bulli.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-08-2011 Pàgina 64

-El Punt Avui. Edició Nacional 01-08-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/439982-ferran-adria.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss